

Kjernekraft og bikubesang

cd lydkunst

Biosphere
«N-Plants»
Touch

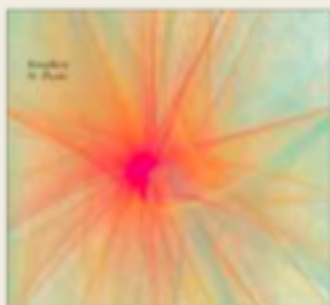
1 2 3 4 5 6

Chris Watson & Marcus Davidson
«Cross-Pollination»
Touch

1 2 3 4 5 6

Ambient musikk og lydkunst med økologiske temaer

De to utgivelsene fra lydkunst-selskapet Touch forholder seg – hver på sin måte – til tidens store økologiske spørsmål. For ambient-artisten Geir Jenssens vedkommende skjedde det nærmest ved en tilfeldighet. Hans nye Biosphere-plate har fått tittelen «N-Plants», en forkortelse for «nuclear plants», og han har gitt sporene navn etter japanske kjernekraftverk. Nå er en feiring av japansk atomindustri vel ikke det første man tenker på i dag, kort tid etter katastrofen ved Fukushima i mars. Men Geir Jenssen laget faktisk platen en måned før tsunamien rammet kraftverket. Utgangspunktet hans var visst en tveetydig fascinasjon av japansk futurisme, men platen er først og fremst en slags «hommage» til japansk elektronika fra årene omkring 1980. Om sporene er konstruert ved

hjelp av analoge synthesizere og rytmebokser, er vanskelig å si, men lyden har i alle fall en aura av tidlig 80-tall med en grunnrytme som ligger og maler under korte blipp-blopp fraser, som minner om R2-D2 og de andre gamle robotene. Det er stillegående, enkel musikk – eller kanskje ikke musikk, men et soundscape, et lydbilde – som under sin repetitive overflate hele tiden skaper ørsmå endringer og dreininger og nye mønstre. Et lavmælt lydbilde man rask får under huden. Med

ATOMKRAFT: Sporene på Geir Jenssens nye Biosphere-album har fått navn etter

platen «Cross-Pollination» er vi tettere på det naturgrunnlaget som er truet av de menneskeskapte katastrofene. Chris Watson er en slags lydkunstens David Attenborough. Han går ut med sitt opptaks-utstyr i fremmede landskaper og fan-

ger naturlyder som han etterbehandler digitalt. I «Midnight in the Oasis», første spor på platen, har han komprimert og forsterket opptak av lyder fra solnedgang til soloppgang i Kalahari-ørkenen og skapt et fascinerende og insisterende